

Joulun kuvia

Joulua ajatellessa näen mielessäni kuvia. Joosef ja Maria kulkevat kohti Betlehemiä. Raskaana oleva Maria aasin selässä, Joosef vierellä taittamassa matkaa kävellen. Toisissa kuvissa on ihmisiä jouluostoksilla, paketteja käärimässä, pipareita leipomassa ja kotia siivoamassa. Kynttilät syttyvät pimeisiin iltoihin, käydään joulukonserteissa. Kiirehditään ja tunnelmoidaan vuorotellen. Eletään arkea ja yritetään tehdä työt valmiiksi ennen jouluna koittavaa lepoa. Tai ehkä se ei koitakaan. Kaupat ovat avoinna pyhinä, sairaalat, palvelutalot ja lastenkodit päivystävät. Ei kaikki hiljenekään jouluun.

Kuva pyhästä perheestä näyttää seesteiseltä. Kuin kulkijat etenisivät tyyninä ja varmoina siitä, minne ovat matkalla. Kuitenkin tuo matka oli riskejä täynnä – viimeisillään raskaana oleva Maria keinahtelee kuoppaisella polulla aasin selässä, eikä matkalaisilla ole varmaa tietoa tulevasta lepopaikasta. Huoli painoi varmasti myös Joosefin mieltä.

Yö, jona Jeesus syntyi, näyttäytyy kiiltokuvien kiiltokuvana. Lapsi seimessä vanhemmat vierellään, paimenet, enkelit ja tietäjät saapuneena ihastelemaan vastasyntynyttä. Totuus lienee tässäkin toisenlainen. Talli ei ole hygieeninen synnytyssairaala, eivätkä työpaikaltaan seimelle saapuneet paimenet puhtoisia.

Elämä on täydellistä vain sisustuslehtien kuvissa. Kaikkialla muualla se koostuu hetkistä, jotka ovat enimmäkseen tavallisia, välillä myös onnellisia tai vaikeitakin. Jouluaaton ihana tunnelma ja huumaavat tuoksut vaihtuvat äkkiä lasten itkuun ja kinaan. Kaunis kattaus muuttuu syömisen jälkeen tiskivuoreksi.

En sano, ettei onnenhetkien saavuttamiseksi kannattaisi nähdä vaivaa. Kyllä kannattaa. Mutta usein vasta epävarmoina ja huolten keskellä huomaamme tarvitsevamme toisiamme ja Jumalaa. Siksi riidan jälkeen halaaminen tai kesken kiireisen päivän saapunut viesti tärkeältä ihmiseltä tuntuvat hyvältä.

Kristitylle joulun kuviin kuuluvat niin kiiltokuvien seimi kuin ristin tuska ja ylösnousemuksen valokin. Niissä Jumala ojentaa käsiään meitä kohti, kutsuen lähelleen. Tämä joulun rikas kuvasto tulee hyvin esiin Ahti Sonnisen kirjoittamassa jouluhymnissä, jossa Maria aavistaa jo tulevan:

Kaukainen risti varjonsa luo, luo.

Sieluhun äidin kivun se tuo.

*Pääsiäisaamu tuskan kerran poistaa,
riemu täyttää ylösnousemuksen maan.*

Siunattua joulun odotusta!

Irja Voutila
lähetys sihteeri